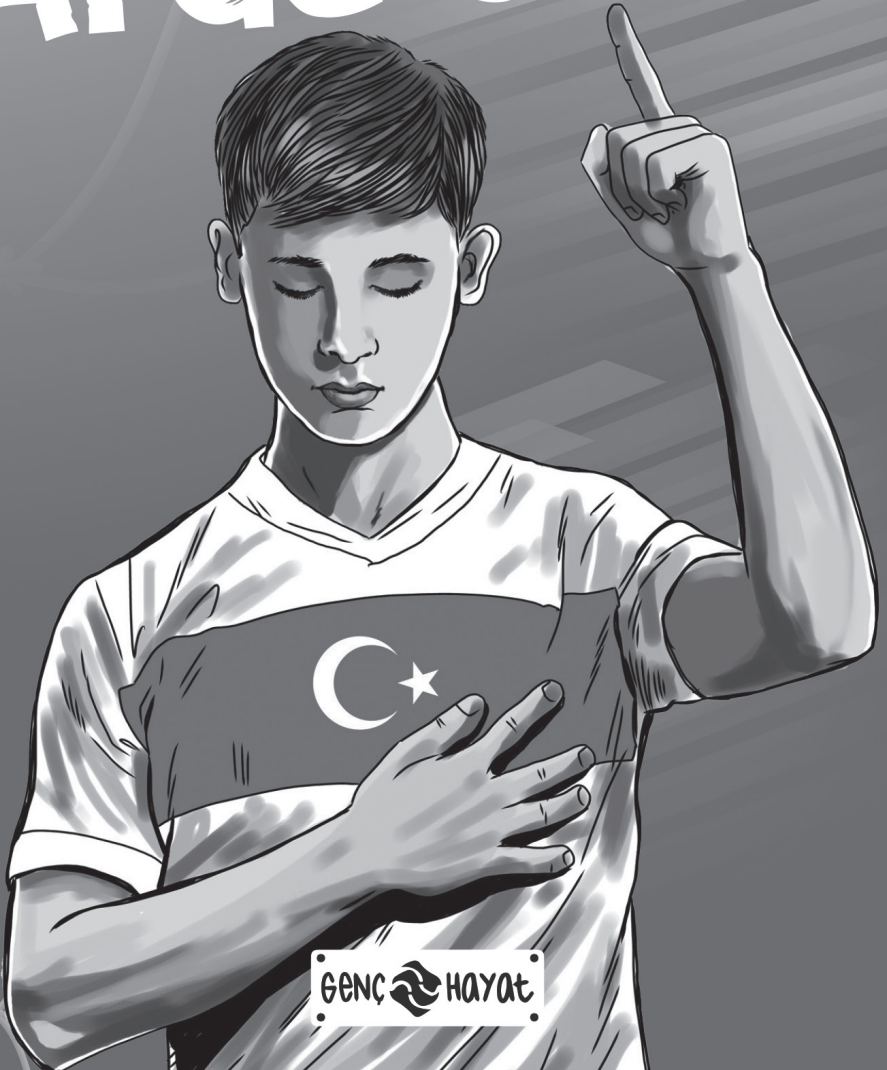

HÜSEYİN TOY

MERAKLI KULÜP *ile*
Rotamız

Arda Güler

GENÇ HAYAT

GENÇ HAYAT

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2025, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.
Sertifika No: 75092

ISBN : 978-625-447-162-9
Genç Hayat : 262
Meraklı Kulüp : 9
Kitabın Adı : Meraklı Kulüp ile Rotamız Arda Güler
Yazar : Hüseyin Toy
Yayın Yönetmeni : Elif Tokkal
Editör : Zeynep Bayrak
Kapak Uygulama : Vildan Ekşi
Kapak Görseli : Murat Sevinç
Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul, 2025
Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaacılık

Orta Mahalle Fatih Rüştü Sokak No: 1/3-A
Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (0 212) 612 95 59
Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - facebook.com/gnchyt

HÜSEYİN TOY

MERAKLI KULÜP *ile*

Rotamız

Arda Güler

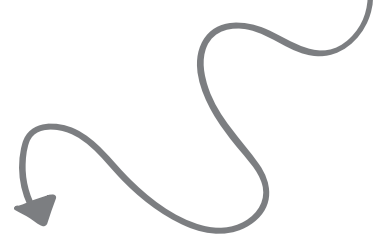
- ARDA GÜLER -

Bazı insanlar vardır güneş gibi doğarlar dünyaya. O, daha doğmadan başkaları onun dünyaya geldiğini hissederler. Takvimler 5 Şubat 2005'i gösteriyordu. Tüm dünyanın adını ezbere bileceği o muhteşem yetenek, o kadife bilek, o Türkler'in altın çocuğu Ankara'da dünyaya geldi. Bahsettiğim bu mucize çocuk Arda Güler'den başkası değildi.

Top toplayıcılıktan Real Madrid'e uzanan bir başarı hikayesinin baş mimarı. Sadece çevresine değil tüm dünya çocuklarına ilham veren başarı öyküsünün sahibi Arda Güler'in muhteşem serüveni bu kitapta olacak. Önce Gençlerbirliği, sonra Fenerbahçe daha sonra da hayalim dediği Real Madrid kariyeri...

Hepsi ve daha fazlası için yazıldı bu kitap. Haydi şimdi keyifli okumalar!

Bu kitap, bu dehayı izleme fırsatı olmayanlar için de yazıldı.

Meraklı Kulüp'ün

aşırı meraklı okurları!

Bu kitapta kendinizi bir maceranın içinde bulacaksınız. Öyle meraklı, öyle komik ve öyle eğlenceli bir grup olduk ki biz bile kendi hâlimize gülüyoruz. Bazen üzüldüğümüz anlar da olmuyor değil, ancak üzüntümüz çabuk geçiyor! 😊

“Meraklı Kulüp” kitapları ile karakterler arasında heyecanla dolaşırken, ünlü futbolcular hakkında merak ettiğiniz soruların cevabını da bulabileceksiniz. Üstelik futbolcuların bizzat kendi ağızlarından tanıyacaksınız onları.

O ülke senin, bu ülke benim gezecek, futbolcularla anılar paylaşacak ve röportajlar yapacağız. Onları yakından tanıyıp, futbolculara sorular soracağız.

Hazırsanız, yolculuk başlıyor!

“Meraklı Kulüp ile Rotamız Arda Güler” okurları, uçuş boyunca kemerlerinizi bağlayınız lütfen!

KARAKTERLER

Güldür Güldür Kuzey

Sanırım kitabın baş karakteri benim, arkadaşlar! Bu sebeple kendimden biraz bahsetmeliyim! Ben Kuzey, "Güldür Güldür Kuzey".

Arkadaşlarımı bolca güldürdüğüm için böyle diyorlar. Tabii bir de iç sesimle konuşmamdan dolayı "İç Ses Kuzey" dedikleri de oluyor. Kitabı başka sahiplenen yoksa, kitabın baş karakteri olabilir miyim? Peki, teşekkürler!

İsmimi babam koymuş. Aslında ismimi Kuzey değil de Güney koymayı düşünüyormuş. Ancak benden bir hafta önce doğan kuzenim almış Güney ismini. Ben de isimsiz kalmışım hâliyle. Babam bir hafta boyunca düşünmüş, taşınmış ve ismimi Kuzey koymaya karar vermiş. Bizim aile büyüklerinin, yön adlarını çocuklara ad olarak verme sevdası nereden geliyor anlamış değilim. Ailede yön adları konan çocuklar sadece biz değiliz. Babamın ismi Batı, amcamın ismi ise Doğu! Bizden sonraki çocuklara Kuzeybatı, Güneydoğu isimleri konulursa hiç şaşırım!

Arkadaşlarım ile yaşadığımız macera dolu anlarımızı size ben anlatacağım. Hazırsanız, sayfaları çevirebilirsiniz!

Atıştırmacı Sabri

Bizim Sabri, atıştırmalarıyla meşhurdur. Sabri'ye ne zaman denk gelseniz, elinde kesin yiyecek vardır ve yemekle meşguldür. Kendisi "atıştırıyorum" der ama bildiğiniz tıka basa yiyor bu çocuk!

Sabri'yi de atıştırmalıklarından vazgeçirip Meraklı Kulüp ile birlikte ÷lke ÷lke gezdirmeyi düşünñyoruz. Bakalım başarabilecek miyiz?

Sessiz Osman

Osman, sınıfta en köşede oturur. Kimsenin etlisine sütlüsüne karışmaz. Kendi hâlinde birisidir. Osman'ın hayattaki tek hobisi "uyumak"tır. Yer fark etmez, her yerde uyuyabilir bu çocuk. Uyuyacak yer olsun yeter ki! Eğer uyuyacak yer yoksa bile ayakta uyur. Hatta ayakta uyuduğunu görenler bile var! O derece uykucu yani!

Sessiz Osman ile birlikte ÷lke ÷lke gezeceğiz. Tabii Osman o çok sevdiği uykusundan vazgeçip uyanık kalırsa!

Çekirge İsmail Öğretmen

Beden eğitimi ve spor kulübü öğretmenimiz İsmail Bey bir tanedir! Genelde rahat kıyafet giyer. Kendi derslerinde her zaman ağzından düdüğü, elinden futbol topu eksik olmaz. Bizlere sık sık söylediği şey: "Çekirgelerim!"

Öğretmenimizin zayıf olduğu için "Çekirge İsmail" ismini aldığı düşünüyordum ancak öyle değilmiş işin aslı. Çekirgelerim kelimesini çok sık kullandığı için ismi Çekirge İsmail diye kalmış. Öğretmenimize göre ise Çekirge İsmail ismini kendi kendine vermiş.

İsmail öğretmen, kızdığı zaman "Bu işte bir terslik var, arkadaş!" der. Çok çok kızdığına ise kelimelerin yerini karıştırır!

"Bu terste bir ışık var, arkadaş!"

Matematikçi Berna Zor

Berna öğretmen, bizim hem matematik hem de sınıf öğretmenimiz arkadaşlar. "Zor" soyadı, yani kendisine ait. Bizim verdiğimiz bir isim değil. Ayrıca bir soyadı bir insana bu kadar mı yakışır!

Neden böyle düşündüğümü kitabın sayfalarını çevirince anlayacaksınız!

Haydi, bir sonraki sayfaya!

MERAKLI KULÜP İLE ROTAMIZ ARDA GÜLER

Türkiye'nin en soğuk şehirlerinden birisidir Ankara. Özellikle şubat ayında havalar bir soğudu mu tekrar ısınması için günler, haftalar hatta aylar geçmesi gerekirdi.

Takvim yaprakları yine soğuk bir kış mevsiminin Şubat 25'ini gösteriyordu. Yıllardan ise 2005'ti. 25.02.2005. Ne güzel bir tarih değil mi?

Aslında bugünden sonra yaşanacakların **SIRADAN GÜNLER OLMAYACAĞINI GÖSTEREN** bir işaret gibiydi bu tarih.

Ümit Bey, hastane koridorlarında bir o tarafa bir bu tarafa turluyordu. Dakikalar geçmek bilmiyordu âdeta. Saat gece 3'ü biraz geçmişti. Ümit Bey, gece saatin ilerlemesine rağmen uyuyamıyordu. Ne yaptıysa bir türlü uyku tutmuyordu.

O gece aşırı heyecanlıydı ve heyecanını üzerinden atmak için hastanedeki koridor pencerelerinden dışarıda yağan karı izlemeye karar verdi. **USUL USUL** yağan kar artık etrafı iyiden iyiye kaplamaya başlamıştı. Dışarıda ise çöpleri karıştıran kediler dışında bir aksiyon yoktu. Şimdilik...

Biraz daha dikkatli bakınca kedilerde bir anormallik olduğunu fark etti Ümit Bey. İçlerinden en iri olan kedi diğer kedileri de etrafına toplamış, sanki onlara bir şeyler anlatıyor gibiydi. Lider olan kedi dışındaki diğer kediler ise susmuş, liderlerinin anlattıklarına kulak kesilmişlerdi âdeta.

HÜSEYİN TOY

Lider kedi, patileriyle hastaneyi göstererek hararetle bir şeyler anlatıyordu kendini dinleyen meraklı kedilere.

Ümit Bey, 'Şu işe bak arkadaş, kediler de toplantı yapmaya başlamışlar. Sanırım benim uykum geldi' dedi içinden ve minik bir gülümseme yerleştirdi yüzüne. Arkasından tatlı bir esneme çekti. Daha sonra gözlerini ovuşturarak 'yanılıyor muyum acaba' diye kedilere bir daha baktı.

Lider kedi gerçekten de diğer kedilere hastaneyi gösteriyor ve oraya doğru gitmeleri gerektiğini anlatıyor gibiydi. 'Acaba neden hastaneyi işaret ediyor ki bu haylaz kedi?' diye sordu kendi kendine.

Daha sonra koridorun diğer tarafındaki camdan hastanenin arka sokağını izlemeye koyuldu. 'Kar ne de güzel yağıyor' diye geçirdi içinden. Bu tarafta her şey yolunda gözüküyordu. 'En azından toplantı yapan kediler yok' diye düşündü. Gerçekten de her şey yolundaydı bu tarafta. Ancak o ana kadar...

Ümit Bey, tam arka bahçeyi izlemeyi bırakıp içeri geçecekti ki birden sokak lambalarındaki tuhaflığa şahit oldu. Arka bahçeyi aydınlatan sokak lambalarının tamamı aynı anda söndü. Etrafı büyük bir karanlık kapladı. Bir süre hastane bahçesi kapkara bir karanlığa büründü. Sonra bahçedeki tüm lambalar aynı anda yandı. Karanlık, yerini aydınlığa bıraktı.

Daha sonra tüm lambalar tekrar söndü. Bir süre sonra ilk sıradaki lamba yandı. Daha sonra hemen yanındaki, daha sonra da onun yanındaki ve diğeri... Sıralama hiç bozulmadan son sıradaki lambaya kadar teker teker yandılar. En sonunda hep birden yanıp sönmeye başladılar. Şimdi dw bir arabanın sinyalleri gibi hep birlikte yanıp sönmeye başladılar.

Ümit Bey gördüklerine inanamıyordu. Heyecandan hayal gördüğünü düşündü. ‘Yoksa ayakta uyuyorum da rüya mı görüyorum ben’ diye de sordu kendine. Gözlerini elleriyle ovaladı ve tekrar tekrar açıp yeniden kapadı. Ancak gördükleri aynen devam ediyordu. Hayal değildi. Hele bir rüya hiç değildi.

Arkasından hepsi birden tekrar söndü. Bu defa hiçbiri yanmadı. Karanlık o kadar bastır-mıştı ki **göz gözü görmüyordu**. Bu normal bir karanlık değildi. Karanlığın yanında ortalığı kara bulutlar da kaplamıştı. **‘Hayatımda ilk defa bu kadar karanlık**